

Sygn. akt V CSK 618/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku M.S.

przy uczestnictwie R.S.

o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym bez wymaganej zgody,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego we W.

z dnia 19 lipca 2017 r., sygn. akt XIII Ca .../17,

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego we W. adwokatowi W.R. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy stwierdził potrzebę przyjęcia uczestnika postępowania R.S. do szpitala psychiatrycznego.

Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 lipca 2017 r. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia i oddalił wniosek o umieszczenie uczestnika w szpitalu psychiatrycznym. W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie nie zostały spełnione przesłanki orzeczenia o umieszczeniu w szpitalu psychiatrycznym bez wymaganej zgody, określone w art. 29 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (jedn. tekst: Dz.U. 2017.882.).

Wnioskodawczyni zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 19 lipca 2017 r. naruszenie art. 29 § 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego oraz art. 382 w związku z art. 278 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego przesłanki znacznego pogorszenia stanu zdrowia psychicznego, o której mowa w art. 29 § 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Ponadto powołała się na oczywistą zasadność złożonej skargi kasacyjnej ze względu na naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 382 w związku z art. 278 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosowanie przepisów ustawy o ochronie zdrowia psychicznego wymaga ze względu na konsekwencje wydawanych na jej podstawie orzeczeń ścisłej, wręcz restrykcyjnej wykładni i bezwzględnego przestrzegania wymogu, aby wydane orzeczenie było celowe z punktu widzenia dobra i interesu osoby, której dotyczy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 1996 r., III CZP 6/96, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 1996 r., II CRN 201/95, z dnia 16 kwietnia 2009 r., z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 483/10, z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 234/10, z dnia 5 lutego 2016 r., IV CSK 710/15).

Z treści skargi kasacyjnej wnioskodawczynie nie wynika, aby z punktu widzenia tych założeń, na tle dokonanych w sprawie ustaleń wystąpiła potrzeba interpretacji przesłanki znacznego pogorszenia stanu zdrowia psychicznego, określonej w art. 29 § 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, w płaszczyźnie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., tj. zagadnienia objętego podstawami kasacyjnymi, doniesłego z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązanego dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

W jeszcze większym stopniu brak podstaw do stwierdzenia przesłanki oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2016.1714) oraz § 14 ust. 1 pkt 3 i § 16 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

jw

a.ł